DZIENNIK URZĘDOWY
MINISTERSTWA SKARBU

12 czerwca Nr. 15 Rok 1936.

Cena numeru niniejszego gr 75, z przesyłką zwyczajną gr 90, poleconą zł 1,20. Prenumerata kwartalna 6 zł. Cena ogłoszeń za tekstem od wiersza 1 m/m szpalty redakcyjnej 40 gr, tabelaryczne i cyfrowe 80 gr. Materjał redakcyjny oraz ogłoszenia, które na mocy przepisów obowiązujących podlegają opublikowaniu w „Dzienniku Urzędowym Ministerstwa Skarbu", należy kierować do Administracji, Rymarska 3. Tel. redakcji Min. Sk. 12.12.29, tel. Administracji Min. Sk. 11.05.08.

Za terminowy druk ogłoszeń Administracja nie odpowiada. Konto czekowe w P.K.O. Nr. 30305.

TREŚĆ DZIAŁU URZĘDOWEGO:

476.

ROZPORZĄDZENIE PREZYDENTA RZECZYPOSPOLITEJ

z dnia 14 maja 1936 r.

w sprawie tymczasowego wprowadzenia w życie postanowień podpisanego w Budapeszcie dnia 24 kwietnia 1936 r. III protokółu dodatkowego do konwencji handlowej, podpisanej między Rzecząpospolitą Polską a Królestwem Węgier w Budapeszcie dnia 26 marca 1925 r.

Na podstawie art. 52 ust. (2) ustawy konstytucyjnej postanawiam co następuje:

Art. 1. (1) Wprowadza się tymczasowo w życie postanowienia podpisanego w Budapeszcie dnia 24 kwietnia 1936 r. III protokółu dodatkowego do konwencji handlowej, podpisanej między Rzecząpospolitą Polską a Królestwem Węgier w Budapeszcie dnia 26 marca 1925 r.

(2) Tekst wspomnianego protokółu zawarty jest w załączniku do rozporządzenia niniejszego.

Art. 2. Wykonanie rozporządzenia niniejszego porucza się Ministrom: Spraw Zagranicznych, Przemysłu i Handlu oraz Skarbu.

Art. 3. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezydent Rzeczypospolitej: *I. Mościcki*

Prezes Rady Ministrów:
Marjan Zyndram - Kościałkowski

Minister Spraw Zagranicznych: *Beck*

Minister Skarbu: *E. Kwiatkowski*

Minister Przemysłu i Handlu: *Roman Górecki*

(Przedruk z Dz. U. R. P. z dnia 8 czerwca 1936 r. Nr. 44, poz. 325).

Załącznik do rozp. Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 14 maja 1936 r. (poz. 476).

Przekład.

TRZECI PROTOKÓŁ DODATKOWY

do Konwencji Handlowej pomiędzy Rzecząpospolitą Polską a Królestwem Węgier, podpisanej w Budapeszcie dnia 26 marca 1925 r.

Pełnomocnicy obu Układających się Stron należycie upoważnieni zgadzają się zmienić listy A i B, załączone do Protokółu Dodatkowego do wymienionej Konwencji, podpisanego w Warszawie dnia 2 grudnia 1928 r., jak następuje:

1. Lista A Protokółu Dodatkowego zmienia się przez następujące postanowienia:

a) Skreśla się pozycję:
71 a. Nasiona buraków cukrowych . . . . . . wolne od cła

b) Dodaje się do zmienionej listy następujące pozycje:
185 Szczecina i włosie osobno niewymienione etc. . . . wolne od cła

479c. Dykty klejone za 100 kg 16 kor. zł.

UWAGA: Konsolidację stawki celnej przyznaje się na okres od 1 maja 1936 r. do 30 kwietnia 1937 r.

ex 887 b. Kajaki składane z żaglami lub bez . . . za 100 kg 100 kor. zł

2. Lista B Protokółu Dodatkowego zmienia się przez następujące postanowienia:

a) Skreśla się pozycję:
ex 37/1 dawn. tar. cel. pol. Ryby świeże, żywe lub nieżywe (mrożone i śnięte):
c) Ryby żywe oprócz wymienionych w lit. a) w wodzie (przywożone w beczkach lub wagonach-basenach) brutto za 100 kg . . 17.20 zł

b) Dodaje się do wymienionej listy pozycje następujące:

Poz. tar. cel. polskiej z 23 sierpnia 1932 r.		za 100 kg
128 z 4	Ser zwany „Szalámisajt", w kształcie wydłużonym (kształt kiełbasy „Salami") w opakowaniu oryginalnem o wadze sztuki około 2 kg, wyprodukowany z mleka krowiego . .	115 zł
	Ser zwany „Kolbászsajt" w kształcie wydłużonym (w	

Poz tar. cel. polskiej z 23 sierpnia 1932 r.		za 100 kg
	kształcie kiełbasy) wyprodukowany z mieszaniny sera krowiego z mlekiem owczem, z przyprawami korzennemi w opakowaniu z jelit . . .	115 zł
141	Muszki hiszpańskie i inne tym podobne owady używane w lecznictwie, również sproszkowane	75 zł
z 277	Wódka morelówka „Magyar barack lelke" na warunkach przewidzianych w Protokóle Końcowym:	
	1/a: w beczkach lub cysternach o mocy 45° alkoholu i mniej .	500 zł
	2: w innych naczyniach . .	600 zł
z 384	Przetwór farmaceutyczny „Sensibamin"	260 zł
384 z Uwagi	Przetwór farmaceutyczny „Sensibamin", sprowadzany w stanie dawkowanym podlega cłu konwencyjnemu 260 zł z dodatkiem	500 zł.

3. Niniejszy Protokół Dodatkowy będzie ratyfikowany; wymiana instrumentów ratyfikacyjnych nastąpi w Warszawie możliwie w najbliższym czasie; wejdzie on w życie w 30 dni po dacie wymiany instrumentów ratyfikacyjnych.

Sporządzono w Budapeszcie w dwóch egzemplarzach, dnia 24 kwietnia 1936 r.

Marjan Zyndram-Kościałkowski m. p.

Gömbös m. p.

Stanisław Łepkowski m. p.

ZAŁĄCZNIK DO TRZECIEGO PROTOKÓŁU DODATKOWEGO

do Konwencji Handlowej pomiędzy Rzecząpospolitą Polską a Królestwem Węgier, podpisanej w Budapeszcie dnia 26 marca 1925 r.

1. do poz. 128 p. 3.

Zniżka celna udzielona przez Polskę na ser zwany „Emmenthal" pochodzenia szwajcarskiego, będzie stosowana do serów pochodzenia węgierskiego, noszących nazwę „ser węgierski Emmenthal".

2. do poz. 128 p. 4.

Każda zniżka celna przyznana przez Polskę jakiemukolwiek trzeciemu państwu na pewien gatunek sera miękkiego, podlegającego cłu według poz. 128 p. 4 taryfy celnej polskiej, będzie stosowana:

1. do sera pochodzenia węgierskiego posiadającego oznaki sera „Roquefort" — nawet wówczas jeśli nazwa „Roquefort" nie będzie oznaczona na opakowaniu,
2. do sera węgierskiego zwanego „Pálpusztai sajt" w oryginalnych opakowaniach — w kawałkach wagi od 40 do 60 g lub od 100 do 110 g.

3. do poz. 277.

Zniżka konwencyjna na wódkę morelówkę „Magyar barack lelke" będzie stosowana pod warunkiem przedłożenia w urzędzie celnym przy odprawie celnej świadectwa, wydanego przez Królewską Stację Węgierską Badań Alkoholu. Świadectwo to, wydane w języku polskim i węgierskim, winno stwierdzać, co następuje:

1. stopień zawartości alkoholu,
2. brak sztucznych związków eterycznych jak również innych związków aromatycznych,
3. że analiza wódki „Magyar barack lelke" wykonana metodą „Micko" ustaliła, iż wódka ta jest produktem fermentacji i destylacji moreli,
4. ilość zawartości kwasów,
5. ilość zawartości estrów.

4. do poz. 384. Uwaga.

Ustalono, że przetwory farmaceutyczne węgierskie:

1. perparyna pulvis, w opakowaniu 1 g lub 10 g,
2. nowatropina w opakowaniu 1 g,
3. demalgon pulvis w opakowaniu 10 lub 25 g

nie będą uważane jako sprowadzane w stanie dawkowanym i wobec tego nie będą podlegały dodatkowi 500 zł, przewidzianemu w uwadze do poz. 384 polskiej taryfy celnej.

477.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SKARBU

z dnia 8 maja 1936 r.

w porozumieniu z Ministrami: Przemysłu i Handlu oraz Rolnictwa i Reform Rolnych o zniżkach celnych na świeże jabłka, winogrona, morele, brzoskwinie, arbuzy oraz na karpie żywe.

Na podstawie art. 23 ust. 1 lit. a) rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 27 października 1933 r. o prawie celnem (Dz. U. R. P. Nr. 84, poz. 610) zarządza się co następuje:

§ 1. Przy przywozie poniżej wyszczególnionych towarów pobiera się, za pozwoleniem Ministra Skarbu, cło zniżone w następującej wysokości:

Pozycja taryfy celnej przywozowej	Nazwa towaru	Cło zniżone od 100 kg w zł
z 53	Jabłka świeże, luzem i w naczyniach wszelkiego rodzaju powyżej 40 kg, z wyjątkiem jabłek opakowanych indywidualnie lub w oddzielnych rzędach, zgłaszane do ostatecznej odprawy celnej w okresie od 1 lipca 1936 r. do 31 lipca 1936 r. włącznie	18
57 p. 1	Winogrona świeże w opakowaniu powyżej 5 kg, zgłaszane do ostatecznej odprawy celnej w okresie od 15 lipca 1936 r. do 31 lipca 1936 r. włącznie . .	45
58 p. 1	Morele świeże, zgłaszane do ostatecznej odprawy celnej w okresie od 1 lipca 1936 r. do 31 lipca 1936 r. włącznie . . .	50
58 p. 2	Brzoskwinie świeże, zgłaszane do ostatecznej odprawy celnej w okresie od 15 sierpnia 1936 r. do 15 września 1936 r. włącznie	120
58 p. 3	Arbuzy świeże, zgłaszane do ostatecznej odprawy celnej w okresie od 1 września 1936 r. do 15 września 1936 r. włącznie	10
115 p. 1	Karpie żywe, przywożone w wodzie, zgłaszane do ostatecznej odprawy celnej w okresie do 31 października 1936 r. włącznie, — brutto	17.20

§ 2. 1) Gdy przed wydaniem do wolnego obrotu towaru, wyszczególnionego w § 1, strona nie złożyła podania o udzielenie jej pozwolenia na zastosowanie cła zniżonego, Minister Skarbu może dodatkowo wydać pozwolenie i zarządzić zwrot różnicy pomiędzy należnościami celnemi pobranemi a przypadającemi na zasadzie rozporządzenia niniejszego, jeżeli:

a) przed wydaniem towaru do wolnego obrotu została ustalona na wniosek strony tożsamość towaru w sposób określony przepisami wykonawczemi do prawa celnego;

b) strona złożyła, w ciągu 30 dni od daty uiszczenia, zakredytowania lub odroczenia należności celnych, podanie o zastosowanie do odprawionego towaru cła zniżonego.

2) W przypadkach, gdy przed podjęciem do wolnego obrotu towaru, wymienionego w § 1, strona złożyła podanie o udzielenie jej pozwolenia na zastosowanie cła zniżonego lecz podjęła towar do wolnego obrotu przed otrzymaniem takiego pozwolenia, Minister Skarbu może zarządzić zwrot różnicy pomiędzy należnościami celnemi pobranemi a przypadającemi na zasadzie rozporządzenia niniejszego, jeżeli przy zachowaniu przepisu pkt. a) ust. 1 paragrafu niniejszego, strona złożyła podanie o zwrot wspomnianej różnicy w ciągu 30-tu dni od daty pisma, którem Ministerstwo Skarbu zawiadomiło ją o wydaniu pozwolenia.

3) Jeżeli strona wniosła zażalenie w sprawie zastosowania taryfy celnej lub przepisów celnych, bieg 30-dniowych terminów, określonych w ustępie 1 i 2 paragrafu niniejszego, rozpoczyna się od daty doręczenia stronie orzeczenia ostatecznego w administracyjnym toku instancyj.

4) Podania, określone w ustępie 1 i 2 paragrafu niniejszego, strona powinna złożyć, dołączając kwit celny, w urzędzie celnym, który dokonał odprawy. Urząd Celny prześle otrzymane podanie do Ministerstwa Skarbu wraz ze sprawozdaniem i dowodami stwierdzającemi tożsamość towaru.

§ 3. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Skarbu: *E. Kwiatkowski*

(Przedruk z Dz. U. R. P. z dnia 8 czerwca 1936 r. Nr. 44, poz. 326).

478.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SKARBU

z dnia 9 maja 1936 r.

wydane w porozumieniu z Ministrem Rolnictwa i Reform Rolnych o emisji II-ej serji 3% państwowej renty ziemskiej.

Na podstawie części 3 art. 34 ustawy z dnia 28 grudnia 1925 r. o wykonaniu reformy rolnej (Dz. U. R. P. z 1926 r. Nr. 1, poz. 1) zarządzam co następuje:

§ 1. Na cele przewidziane w ustawie z dnia 28 grudnia 1925 r. o wykonaniu reformy rolnej (Dz. U. R. P. z 1926 r. Nr. 1, poz. 1) oraz w art. 1 ustawy z dnia 28 marca 1933 r. o wynagrodzeniu za nieruchomości ziemskie, przejęte na własność Państwa z mocy ustawy z dnia 17 grudnia 1920 r. o przejęciu na własność Państwa ziemi w niektórych powiatach Rzeczypospolitej (Dz. U. R. P. Nr. 32, poz. 277) i w art. 99 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 24 października 1934 r. o konwersji i uporządkowaniu długów rolniczych (Dz. U. R. P. z 1936 r. Nr. 5, poz. 59) wypuszcza się z dniem 1 czerwca 1936 r. II serję 3% państwowej renty ziemskiej w złotych w złocie na sumę 75.000.000 złotych w złocie.

§ 2. Obligacje II-ej serji 3% państwowej renty ziemskiej opiewać będą na okaziciela i będą wypuszczone w odcinkach po 100, 500, 1.000 i 5.000 złotych w złocie. Każda obligacja zaopatrzona będzie w 30 półrocznych kuponów oraz w talon. Kupony płatne będą półrocznie zdołu w dniach 1 czerwca i 1 grudnia każdego roku. Pierwszy kupon płatny będzie w dniu 1 grudnia 1936 r.

§ 3. Obligacje II-ej serji 3% państwowej renty ziemskiej będą zaopatrzone w podpisy Ministra Skarbu, Ministra Rolnictwa i Reform Rolnych oraz w pieczęć Ministerstwa Rolnictwa i Reform Rolnych. Kupony oraz talony zaopatrzone będą w podpis Ministra Skarbu.

§ 4. Umorzenie obligacyj II-ej serji 3% państwowej renty ziemskiej nastąpi nie później niż w dniu 1 grudnia 1995 r. Umorzenie odbywać się będzie corocznie drogą losowań lub skupu z wolnej ręki, począwszy od dnia 1 grudnia 1936 r., według załączonego planu umorzenia. W razie jeśliby obligacje skupione celem ich umorzenia nie dosięgły wysokości raty, przypadającej do umorzenia w danym terminie, brakująca reszta będzie umorzona w drodze losowania. Mogą być również umarzane obligacje poza planem umorzenia z zaliczeniem na poczet wykonania planu lat następnych. Numery i wartość nominalna obligacyj umorzonych oraz dzień ich umorzenia będą ogłaszane każdorazowo w „Monitorze Polskim".

§ 5. Kupony, których termin płatności zapadł, oraz wylosowane obligacje II-ej serji 3% państwowej renty ziemskiej płatne są w kasach urzędów skarbowych, w Państwowym Banku Rolnym, w Banku Gospodarstwa Krajowego, w Pocztowej Kasie Oszczędności i w ich oddziałach. Przy wypłacie kapitału wylosowanych obligacyj wartość brakujących kuponów, których termin płatności przypada po dacie wylosowania, będzie potrącona od kapitału.

§ 6. Spłata kapitału oraz wypłata odsetek obligacyj II-ej serji 3% państwowej renty ziemskiej nastąpi w złotych według równowartości 900/5332 grama czystego złota za jednego złotego w złocie zgodnie z przepisem art. 16 ust. 1 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 5 listopada 1927 r. w sprawie zmiany ustroju pieniężnego (Dz. U. R. P. Nr. 97, poz. 855) i art. 36 ust. (2) rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 12 czerwca 1934 r. o wierzytelnościach w walutach zagranicznych (Dz. U. R. P. Nr. 59, poz. 509).

§ 7. (1) Z dniem wylosowania obligacyj II-ej serji 3% państwowej renty ziemskiej ustaje ich oprocentowanie.

(2) Obligacje II-ej serji 3% państwowej renty ziemskiej mogą być przedstawione do spłaty w ciągu lat 30 od dnia ich wylosowania, kupony zaś w ciągu lat 5 od dnia ich płatności. Obligacje II-ej serji 3% państwowej renty ziemskiej i kupony, nieprzedstawione do spłaty w powyższych terminach, ulegają przedawnieniu.

§ 8. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Skarbu: *E. Kwiatkowski*

(Przedruk z Dz. U. R. P. z dnia 30 maja 1936 r. Nr. 42, poz. 310).

Załącznik do § 4 rozp. Min. Skarbu z dnia 9 maja 1936 r. (poz. 478).

Plan umorzenia II-ej serji 3% państwowej renty ziemskiej dla sumy 75.000.000 złotych.

L. p. raty	Termin płatności	Spłata kapitału	Pozostało do umorz.
1	1 grud. 1936	75.000	74.925.000
2	,, 1937	157.500	74.767.500
3	,, 1938	240.000	74.527.500
4	,, 1939	330.000	74.197.500
5	,, 1940	390.000	73.807.500
6	,, 1941	555.900	73.251.600
7	,, 1942	571.800	72.679.800
8	,, 1943	588.600	72.091.200
9	,, 1944	605.200	71.486.000
10	,, 1945	623.000	70.863.000
11	,, 1946	640.800	70.222.200
12	,, 1947	659.500	69.562.700
13	,, 1948	678.500	68.884.200
14	,, 1949	698.200	68.186.000
15	,, 1950	718.500	67.467.500
16	,, 1951	739.200	66.728.300
17	,, 1952	761.000	65.967.300
18	,, 1953	782.800	65.184.500
19	,, 1954	806.000	64.378.500
20	,, 1955	829.200	63.549.300
21	,, 1956	853.500	62.695.800
22	,, 1957	878.400	61.817.400
23	,, 1958	904.200	60.913.200
24	,, 1959	930.400	59.982.800
25	,, 1960	957.800	59.025.000
26	,, 1961	985.800	58.039.200
27	,, 1962	1.014.600	57.024.600
28	,, 1963	1.044.400	55.980.200
29	,, 1964	1.075.100	54.905.100
30	,, 1965	1.106.800	53.798.300
31	,, 1966	1.139.100	52.659.200
32	,, 1967	1.172.700	51.486.500
33	,, 1968	1.207.200	50.279.300
34	,, 1969	1.242.800	49.036.500
35	,, 1970	1.279.200	47.757.300
36	,, 1971	1.317.100	46.440.200
37	,, 1972	1.355.700	45.084.500
38	,, 1973	1.395.800	43.688.700
39	,, 1974	1.437.100	42.251.600
40	,, 1975	1.479.500	40.772.100
41	,, 1976	1.523.200	39.248.900
42	,, 1977	1.568.100	37.680.800
43	,, 1978	1.614.600	36.066.200
44	,, 1979	1.662.300	34.403.900
45	,, 1980	1.711.500	32.692.400
46	,, 1981	1.762.100	30.930.300
47	,, 1982	1.814.400	29.115.900
48	,, 1983	1.868.100	27.247.800
49	,, 1984	1.923.300	25.324.500
50	,, 1985	1.980.600	23.343.900
51	,, 1986	2.039.100	21.304.800
52	,, 1987	2.099.700	19.205.100
53	,, 1988	2.161.900	17.043.200
54	,, 1989	2.225.300	14.817.900
55	,, 1990	2.292.200	12.525.700

L. p. raty	Termin płatności	Spłata kapitału	Pozostało do umorz.
56	1 grud. 1991	2.360.500	10.165.200
57	„ 1992	2.430.300	7.734.900
58	„ 1993	2.503.900	5.231.000
59	„ 1994	2.577.000	2.654.000
60	„ 1995	2.654.000	
		75.000.000	

479.

OŚWIADCZENIE RZĄDOWE

z dnia 25 maja 1936 r.

w sprawie wypowiedzenia konwencji handlowej między Polską a Francją, podpisanej w Paryżu, dnia 9 grudnia 1924 roku.

Podaje się niniejszem do wiadomości, że zgodnie z art. XXXIII konwencji handlowej między Polską a Francją, podpisanej w Paryżu, dnia 9 grudnia 1924 r. (Dz. U. R. P. z 1925 r. Nr. 67, poz. 468), Rząd Polski wypowiedział w dniu 9 maja 1936 r. powyższą konwencję, która przestanie obowiązywać z dniem 10 lipca 1936 r.

Minister Spraw Zagranicznych: *Beck*

(Przedruk z Dz. U. R. P. z dnia 8 czerwca 1936 r. Nr. 44, poz. 329).

480.

OŚWIADCZENIE RZĄDOWE

z dnia 25 maja 1936 r.

w sprawie wypowiedzenia przez Finlandję międzynarodowego porozumienia dotyczącego wywozu kości z dnia 11 lipca 1928 r.

Podaje się niniejszem do wiadomości, zgodnie z komunikatem Sekretarza Generalnego Ligi Narodów, że w wykonaniu postanowień art. 11 międzynarodowego porozumienia dotyczącego wywozu kości, podpisanego w Genewie dnia 11 lipca 1928 r. (Dz. U. R. P. z 1931 r. Nr. 95, poz. 726), zostało zgłoszone Sekretarzowi Generalnemu Ligi Narodów dnia 4 marca 1936 r. w imieniu Rządu Republiki Finlandzkiej wypowiedzenie powyższego porozumienia.

Minister Spraw Zagranicznych: *Beck*

(Przedruk z Dz. U. R. P. z dnia 8 czerwca 1936 r. Nr. 44, poz. 330).

481.

ZARZĄDZENIE MINISTRA SKARBU

z dnia 19 maja 1936 r.

w sprawie przyznania praw papierów pupilarnych obligacjom II-ej 6% Pożyczki Inwestycyjnej m. st. Warszawy z 1936 r.

Obligacjom II-ej 6% Pożyczki Inwestycyjnej m. st. Warszawy z 1936 r., emitowanej na sumę nominalną złotych w złocie 20.000.000 w myśl uchwały Kolegjum Tymczasowego Zarządu Miejskiego w m. st. Warszawie z dnia 27 marca 1936 r., zatwierdzonej przez Ministerstwo Spraw Wewnętrznych w porozumieniu z Ministerstwem Skarbu (pismo Ministerstwa Spraw Wewnętrznych z dnia 4 maja 1936 r. N. 36 90/5/3) — przyznaję na zasadzie art. 1 ustawy z dnia 31 stycznia 1935 r. o upoważnieniu Ministra Skarbu do przyznawania obligacjom m. st. Warszawy praw papierów pupilarnych (Dz. U. R. P. Nr. 11, poz. 55) prawa papierów pupilarnych.

Minister Skarbu:
(—) *E. Kwiatkowski.*

(Przedruk z „Monitora Polskiego" z dnia 28 maja 1936 r. Nr. 124, poz. 225).

482.

OBWIESZCZENIE MINISTRA PRZEMYSŁU I HANDLU

z dnia 4 czerwca 1936 r.

o sprostowaniu błędów w zarządzeniu z dnia 15 maja 1936 r. w sprawie przyjmowania zgłoszeń wywozowych oraz wydawania zaświadczeń walutowych.

W § 1 zarządzenia Ministra Przemysłu i Handlu z dnia 15 maja 1936 r. w sprawie przyjmowania zgłoszeń wywozowych oraz wydawania zaświadczeń walutowych (Monitor Polski Nr. 116, poz. 209) w punktach 3), 9), 11), 18)

i 27) wykazu instytucyj, do których należy składać zgłoszenia wywozowe i które będą doręczać eksporterom zaświadczenia walutowe, nieściśle zostały określone niektóre towary i niedokładnie podano nazwę 3 instytucyj, wobec czego punkty te otrzymują brzmienie następujące:

„3) **Polska Konwencja Węglowa w Katowicach — na węgiel, koks i brykiety z węgla i koksu;**

9) **Konwencja Przędzalń Wełny Czesankowej w Łodzi — na wełnę czesaną, przędzę czesankową oraz wyczeski i odpadki wełniane;**

11) **Związek Papierni Polskich w Warszawie — na papier, tekturę wszelką i bibułkę papierosową;**

18) **Polsko-Gdański Przemysł Ryżowy w Krakowie — na ryż łuszczony i pochodne;**

27) **Ogólno-Polskie Zrzeszenie Przemysłowców-Eksporterów Przetworów Ziemniaczanych — na przetwory ziemniaczane;".**

Minister Przemysłu i Handlu:
(—) *Antoni Roman.*

(Przedruk z „Monitora Polskiego" z dnia 5 czerwca 1936 r. Nr. 130, poz. 237).

483.

OBWIESZCZENIE PRZEWODNICZĄCEGO RADY SPÓŁDZIELCZEJ

z dnia 29 maja 1936 r.

o utraceniu przez rewidentów prawa do przeprowadzania rewizji spółdzielni.

Na podstawie § 15 ust. 2 i 4 rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 26 września 1934 r., wydanego w porozumieniu z Ministrem Sprawiedliwości, o organizacji Rady Spółdzielczej (Dz. U. R. P. Nr. 89, poz. 817) ogłaszam, iż prawo rewizji utracili rewidenci:

w Związku Spółdzielni Rolniczych i Zarobkowo-Gospodarczych w Warszawie

1. Gadomski Wacław
2. Kowalski Wiesław.

Przewodniczący:
(—) *K. Pomijalski.*

484.

OBWIESZCZENIE PRZEWODNICZĄCEGO RADY SPÓŁDZIELCZEJ

z dnia 29 maja 1936 r.

o zatwierdzeniu prawa rewidentów do przeprowadzania rewizji w spółdzielniach.

LISTA Nr. 12.

Na podstawie art. 61 ustawy z dnia 29 października 1920 r. o spółdzielniach (Dz. U. R. P. Nr. 55, poz. 495 z 1934 r.) oraz § 15 ust. 4 rozporządzenia Ministra Skarbu, wydanego w porozumieniu z Ministrem Sprawiedliwości o organizacji Rady Spółdzielczej (Dz. U. R. P. Nr. 89, poz. 817 z 1934 r.), ogłaszam listę rewidentów, którym zatwierdzam prawo do przeprowadzania rewizji spółdzielni w następujących związkach:

w Związku Spółdzielni Rolniczych i Zarobkowo-Gospodarczych w Warszawie

1. Muszyński Tadeusz
2. Pieczyński Stanisław

w „Społem" Związku Spółdzielni Spożywców Rz. P. w Warszawie

Niczman Marjan

w Związku Rewizyjnym Spółdzielni Ukraińskich we Lwowie

Hewka Teodor

w Związku Spółdzielni Niemieckich w Polsce, w Poznaniu

Schmidt Erwin.

Przewodniczący:
(—) *K. Pomijalski.*

485.

WYKŁADNIA

ustawy o opłatach stemplowych, ustalona przez Ministerstwo Skarbu.

Skrót: u. o. s. — ustawa o opłatach stemplowych z dnia 1 lipca 1926 r. (Dz. U. R. P. z 1935 r. Nr. 64, poz. 404);

r. w. s.—rozporządzenie wykonawcze z dnia 10 października 1932 r. (Dz. U. R. P. Nr. 99, poz. 842).

Nr. 451: (art. 86, 111, 114, 120, 140, 141, 154 u. o. s.). Wykładnia niniejsza wiąże się z rozporządzeniem Ministra Skarbu z dnia 1 kwietnia 1936 r. w sprawie opłat stemplowych od pism, sporządzanych w związku z konwencją i uporządkowaniem długów rolniczych (Dz. U. R. P. Nr. 28, poz. 231). Artykuły, powołane w niniejszej wykładni bez określenia, oznaczają postanowienia rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 24 października 1934 r. o konwersji i uporządkowaniu długów rolniczych (Dz. U. R. P. z 1936 r. Nr. 5, poz. 59).

Akt konwersji (art. 27 w związku z art. 18, 22, 23, ust. 1, 3, 4; art. 34, 86 ust. 3, zdanie ostatnie), nie wyłączając zawartego w nim ustanowienia kaucji, nie podlega opłacie stemplowej mianowicie w myśl art. 120 (pkt. 3) u. o. s. oraz art. 86 (ustęp drugi) u. o. s., gdyż pożyczka konwersyjna zostaje udzielona w listach zastawnych.

Listy zastawne, w których nabywca działki przy parcelacji, przewidzianej w układzie, otrzymuje kredyt długoterminowy (art. 86 ust. 4), podlegają opłacie stemplowej w wysokości 0,5% w myśl art. 114 u. o. s.

Pełnomocnictwo, upoważniające wyłącznie do zastępstwa w sprawie, należącej do zakresu działania powiatowego lub wojewódzkiego urzędu rozjemczego do spraw majątkowych posiadaczy gospodarstw wiejskich oraz do zastępstwa w postępowaniu przed sądem okręgowym, przewidzianem w art. 26 i 27 ustawy z dnia 28 marca 1933 r. (Dz. U. R. P. z 1936 r. Nr. 5, poz. 60), podlega opłacie stemplowej w wysokości 1 zł, przewidzianej w § 5 powołanego wyżej rozporządzenia Ministra Skarbu, także wówczas, gdy postępowanie przed urzędem rozjemczym podlega wpisowi stałemu (§ 11 rozporządzenia ministerjalnego z dnia 10 stycznia 1935 r. Dz. U. R. P. Nr. 3, poz. 22) lub gdy ustalenie wartości przedmiotu postępowania nie jest możliwe przed rozpoznaniem wniosku (§ 8 tegoż rozporządzenia). Również podlega opłacie stemplowej w wysokości 1 zł pełnomocnictwo, udzielone przez wierzyciela, a upoważniające do zastępstwa w postępowaniu układowem (art. 69 — 89 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 24 października 1934 r. Dz. U. R. P. z 1936 r. Nr. 5, poz. 59 oraz rozporządzenie ministerjalne z dnia 24 kwietnia 1936 r. Dz. U. R. P. Nr. 40, poz. 300), jeżeli wysokość roszczenia mocodawcy przewyższa 500 zł.

Podania, wnoszone do Centralnego Biura do Spraw Finansowo-Rolnych oraz do wojewódzkich biur do spraw finansowo-rolnych (art. 100—102) tudzież świadectwa, wydawane przez te organa, nie podlegają opłatom stemplowym. W myśl bowiem art. 103 (pkt. 3) normy opłat, pobieranych przez te organa, mają być ustalone drogą rozporządzenia; przepis ten upoważnia do wprowadzenia opłat swoistych, wyłączających opłaty stemplowe. Wprowadzenie zaś opłat swoistych nastąpiło na mocy § 6 rozporządzenia ministerjalnego z dnia 22 marca 1935 r. (Dz. U. R. P. Nr. 22, poz. 133) oraz na mocy zarządzenia z dnia 5 czerwca 1935 r. (Dz. Urz. Min. Rolnictwa i Reform Rolnych Nr. 8, poz. 77).

Podania, wnoszone do (powiatowego lub wojewódzkiego) urzędu rozjemczego do spraw majątkowych posiadaczy gospodarstw wiejskich jakoteż świadectwa, wydawane przez te urzędy, nie podlegają opłatom stemplowym. Zasada ta wynika: co do powiatowego urzędu rozjemczego z art. 140 (ustępu drugiego) oraz z art. 154 (ustępu pierwszego) u. o. s., gdyż koszty utrzymania powiatowego urzędu rozjemczego są pokrywane z budżetu powiatowych związków samorządowych (art. 29 ustawy z dnia 28 marca 1933 r. Dz. U. R. P. z 1936 r. Nr. 5, poz. 60); co do wojewódzkiego urzędu rozjemczego — z art. 141 (pkt. 1) u. o. s. w związku z art. 30 powołanej ustawy z dnia 28 marca 1933 r. oraz z rozporządzeniem ministerjalnem z dnia 10 stycznia 1935 r. (Dz. U. R. P. Nr. 3, poz. 22).

Podanie, wniesione do starosty przez osobę, która poniosła straty majątkowe spowodu klęski żywiołowej, o zaświadczenie, stwierdzające wysokość strat (przewidziane w § 3 powołanego rozporządzenia ministerjalnego z dnia 10 stycznia 1935 r.), jak również to zaświadczenie, są wolne od opłat stemplowych — w myśl art. 142 pkt. 18 oraz art. 160 pkt. 1 u. o. s.

Wykładnia Nr. 399 (ogłoszona w Nr. 5 Dz. Urz. z 1934 r.) jest nieaktualna, począwszy od dnia 20 kwietnia 1936 r., w którym zaczęło obowiązywać rozporządzenie Ministra Skarbu, wymienione w niniejszej wykładni na wstępie (L. D. V. 47446/5/36).

Nr. 452: (art. 142 i 160). Zgłoszenia przewozów pojazdami mechanicznemi, na które w myśl art. 8 ustawy z dnia 14 marca 1932 r. (Dz. U. R. P. Nr. 32, poz. 336) nie potrzeba uzyskiwać koncesji, wolne są od opłat stemplowych na podstawie art. 142, pkt. 23 u. o. s.

Wolne są również od opłat stemplowych na podstawie art. 160 pkt. 1 u. o. s. zaświadczenia, stwierdzające dokonanie zgłoszenia, o którem mowa w ustępie poprzednim, a wydane na podstawie § 49 rozporządzenia Ministra Komunikacji z dnia 6 lipca 1932 r. (Dz. U. R. P. Nr. 95, poz. 821) (L. D. V. 47949/5/36).

Nr. 453: (art. 82, 83, 84, 85, 87, 117, 139 u. o. s.). W myśl art. 14 punktu 2 ustawy z dnia 24.III. 1933 r. o ułatwieniach dla instytucyj kredytowych, przyznających dłużnikom ulgi w zakresie wierzytelności rolniczych (Dz. U. R. P. z 1934 r. Nr. 109, poz. 973) wolne są od opłat stemplowych pisma, stwierdzające ustanowienie zastawu, hipoteki lub poręczenia celem zabezpieczenia wierzytelności, **stanowiącej przedmiot układu konwersyjnego,** przewidzianego w art. 1 powołanej ustawy.

Zawarcie układu konwersyjnego oraz zatwierdzenie go przez Komitet Konwersyjny następuje zazwyczaj dopiero po sporządzeniu aktu ustanowienia zastawu, hipoteki lub poręczenia. Wobec tego stwierdzenie okoliczności faktycznej, uzasadniającej uwolnienie od opłaty stemplowej, mianowicie istnienia układu konwersyjnego, zazwyczaj nie może nastąpić przy sporządzeniu pisma. Ministerstwo Skarbu zezwala, aby warunki uwolnienia od opłaty stemplowej były udowodnione w sposób następujący: Do aktu ustanowienia zastawu, hipoteki lub poręczenia należy przy jego sporządzeniu dołączyć pismo instytucji wierzycielskiej (art. 1 po-

wołanej ustawy), stwierdzające, że wierzytelność, dla której ustanawia się zabezpieczenie, podlega konwersji; pismo to należy sporządzić według następującego wzoru:

....
firma instytucji wierzycielskiej

....
data

Poświadczamy, że nasza wierzytelność do p. . . . .
(imię, nazwisko i adres dłużnika)
wynosi kwotę . . . . Dla wierzytelności tej, która podlega konwersji na zasadzie ustawy z dnia 24.III. 1933 r. o ułatwieniach dla instytucyj kredytowych, przyznających dłużnikom ulgi w zakresie wierzytelności rolniczych (Dz. U. R. P. z r. 1934 Nr. 109, poz. 973) ma być udzielone zabezpieczenie przez . . . . . .
(wymienić rodzaj zabezpieczenia,
. . . .
w razie zabezpieczenia hipotecznego wymienić nieruchomość, na której wierzytelność ma być zabezpieczona).
. . . .

W razie niezawarcia układu konwersyjnego w ciągu 6 miesięcy od dnia dzisiejszego, jak również w razie niezatwierdzenia przez Komitet Konwersyjny układu zawartego i zatrzymania przez nas mimo to powyższego zabezpieczenia, uiścimy opłatę stemplową, należną od pisma ustanawiającego zabezpieczenie, w ciągu dwóch miesięcy od upływu powyższego terminu półrocznego bądź od daty otrzymania przez nas decyzji Komitetu Konwersyjnego, odmawiającej zatwierdzenia układu.

. . . .
(podpis instytucji wierzycielskiej)

Odpis tego zaświadczenia ma być dołączony do tego egzemplarza pisma, ustanawiającego zabezpieczenie, który znajduje się w aktach instytucji wierzycielskiej.

W przypadku, gdy układ konwersyjny spowodu którego zabezpieczenie zostało ustanowione bądź nie został zawarty w ciągu wymienionego okresu półrocznego, bądź nie uzyskał zatwierdzenia przez Komitet Konwersyjny, uwolnienie przewidziane w punkcie 2 art. 14 powołanej ustawy nie ma zastosowania. W związku z tem Ministerstwo Skarbu — na zasadzie art. 123 i 213 ordynacji podatkowej — zezwala na zaniechanie uiszczenia opłaty stemplowej, należnej od aktu zabezpieczenia — pod warunkiem, że instytucja wierzycielska przed upływem okresu 2-miesięcznego, wymienionego w jej zaświadczeniu, sporządzi pisemny akt, stwierdzający zrzeczenie się zabezpieczenia, a w przypadku zabezpieczenia hipotecznego spowoduje jego wykreślenie.

Ministerstwo Skarbu zezwala na mocy art. 177 u. o. s., aby w braku warunków, wymienionych w zdaniu poprzedniem, opłata stemplowa została uiszczona przed upływem okresu 2-miesięcznego wymienionego w zaświadczeniu instytucji wierzycielskiej. Opłatę, o której mowa, można uiścić przez naklejenie znaczków stemplowych odpowiedniej wartości na egzemplarzu pisma, znajdującym się w aktach instytucji wierzycielskiej i skasowanie ich pieczęcią tej instytucji oraz datą skasowania.

Z uwolnienia pod podanemi wyżej warunkami korzystają również: a) pisma, stwierdzające przeniesienie na instytucję wierzycielską hipotecznego zabezpieczenia wierzytelności, stanowiącej przedmiot układu konwersyjnego, zawartego z właścicielem danej nieruchomości, które to zabezpieczenie zostało ustanowione przed nabyciem owej wierzytelności przez instytucję wierzycielską; b) oświadczenie męża, wyrażające zgodę na ustanowienie lub przeniesienie zabezpieczenia przez żonę.

Jeżeli termin dwóch miesięcy, w ciągu którego instytucja wierzycielska powinna w myśl niniejszej wykładni bądź zrzec się zabezpieczenia (ewentualnie też wykreślić zabezpieczenie hipoteczne) bądź uiścić opłatę stemplową, upłynął przed ogłoszeniem tej wykładni, to ulega on przedłużeniu do końca sierpnia 1936 r. (L. D. V. 47414/5/36).

486.

OKÓLNIK MINISTERSTWA SKARBU

z dnia 16 maja 1936 r.

L. D. I. 34729.2 36

w sprawie zbierania materjałów, posiadających wartość dla Muzeum Straży Granicznej.

Do
wszystkich Dyrekcyj Ceł i Urzędów Celnych.

Przy Komendzie Straży Granicznej w Warszawie tworzy się Muzeum Straży Granicznej, którego zadaniem będzie zbieranie i przechowywanie materjałów, uzyskanych w walce z przestępstwami celnemi, a mających znaczenie historyczne lub wyszkoleniowe.

Wartość dla Muzeum Straży Granicznej będą przedstawiały niektóre przedmioty, pochodzące z przestępstwa, względnie modele, rysunki i zdjęcia fotograficzne tych przedmiotów oraz środki, służące do popełniania przestępstw celnych.

W szczególności, dla Muzeum Straży Granicznej będą przydatne wszelkie materjały, ilustrujące sposoby i środki, ułatwiające popełnianie przestępstw celnych wogóle, a zwłaszcza ułatwiające nielegalne przekroczenie granicy celnej lub ukrywanie przedmiotów, pochodzą-

cych z przestępstwa, (środki lokomocji specjalnie przystosowane do ukrycia przewożonych w nich przedmiotów; ukrycie towarów w ścianach wagonów i w innych urządzonych w tym celu skrytkach, w podwójnych dnach skrzyń i t. p.).

Klasyfikację przedmiotów i materjałów pod względem przydatności ich dla Muzeum Straży Granicznej mają dokonywać Kierownicy Inspektoratów Straży Granicznej tych okręgów, na terenie których zostały zajęte przedmioty i materjały, pochodzące z przestępstwa; kierownicy ci będą dokonywali klasyfikacji wymienionych przedmiotów i materjałów bądź osobiście, bądź za pośrednictwem wyznaczonych w tym celu oficerów.

Aby udostępnić Komendzie Straży Granicznej możność gromadzenia wymienionych przedmiotów i materjałów, Ministerstwo Skarbu zarządza, co następuje:

1) Urzędy celne powinny okazywać kierownikom właściwych inspektoratów Straży Granicznej względnie delegowanym przez nich oficerom uzyskane w sprawach o przestępstwa celne wszelkie przedmioty i materjały (modele, rysunki, zdjęcia fotograficzne i t. p.), które w myśl powyższych wyjaśnień mogą przedstawiać wartość dla Muzeum Straży Granicznej;
2) przedmioty i materjały zakwalifikowane przez wymienionych oficerów Straży Granicznej, jako przydatne do Muzeum Straży Granicznej, urzędy celne mają wydawać właściwym inspektoratom Straży Granicznej za każdorazowem pokwitowaniem, które należy przechowywać w odnośnych aktach poszczególnych spraw karno-skarbowych;
3) wydanie wymienionych przedmiotów i materjałów organom Straży Granicznej może nastąpić nie wcześniej, jak po prawomocnem rozstrzygnięciu odnośnych spraw karno-skarbowych.

Dyrektor Departamentu:
(—) *M. Węgrzynowski.*

487.

OKÓLNIK MINISTERSTWA SKARBU

z dnia 30 maja 1936 r.

L. D. I. 27090/2/36

o pokrywaniu kosztów wykonania kary aresztu zastępczego w sprawach o przestępstwa z ustawy karnej skarbowej.

Do
wszystkich Izb Skarbowych, Urzędu Wojewódzkiego Śląskiego (Wydział Skarbowy) i do wszystkich Dyrekcyj Ceł.

Z otrzymywanych przez Ministerstwo Skarbu sprawozdań wynika, że dotychczas jeszcze powstają w praktyce wątpliwości, z jakiego funduszu należy pokrywać powstałe w sprawach o przestępstwa z ustawy karnej skarbowej koszty zarządzonych przez sądy przymusowych sprowadzeń skazanych do odcierpienia kary aresztu zastępczego tudzież koszty wykonania tego aresztu.

Aby położyć kres tym wątpliwościom Ministerstwo Skarbu — w porozumieniu z Ministerstwem Sprawiedliwości wyjaśnia, że niezależnie od tego, czy areszt zastępczy wykonywa się w więzieniach, czy też w aresztach miejskich lub gminnych, wszelkie koszty związane z jego wykonaniem, obciążają budżet Ministerstwa Sprawiedliwości; władze skarbowe nie są obowiązane do ich zwrotu.

Zarazem Ministerstwo Skarbu przypomina, że w myśl postanowień okólnika z dnia 26 lutego 1932 r. L. D. I. 2112/6/32 w aresztach miejskich lub gminnych może być wykonywana tylko kara krótkotrwałego aresztu zastępczego.

Dyrektor Departamentu:
(—) *M. Węgrzynowski.*

488.

OKÓLNIK T. 89 MINISTERSTWA SKARBU

z dnia 28 maja 1936 r.

L. D. IV. 10114/2/36

w sprawie wyjaśnień do taryfy celnej przywozowej (dotyczy poz. 1145, 1005 p. 2, 1002 p. 4).

Do
wszystkich Dyrekcyj Ceł, Urzędów Celnych i Inspektoratu Ceł w Gdańsku.

Na podstawie art. 13 ust. 4 prawa celnego (Dz. U. R. P. Nr. 84, poz. 610 z 1933 r.) Ministerstwo Skarbu wyjaśnia, co następuje:

1) Jako hamulce samochodowe wymienione w p. 11 poz. 1145 taryfy celnej należy uważać kompletne bębny hamulcowe przytwierdzane do piasty koła, natomiast metalowe części tych hamulców jak: ich obudowa, szczęki, kliny rozpierające i t. p. oraz metalowe części mechanizmu hamowania jak: lewarek hamulcowy, pedał, cięgna i t. p. należy clić według punktu 14 poz. 1145 taryfy celnej, jako metalowe części samochodów oprócz osobno wymienionych.

2) Hartowane świdry do obróbki drewna, posiadające na trzpieniu ponad właściwym świdrem nacięcia dla poszerzania wyświdrowanego otworu, należy clić według poz. 1005 p. 2 lit. odp. taryfy celnej.

3) Śrubokręty, składające się z oprawki, wykonanej ze stopów miedzi, właściwego narzędzia, wykonanego ze stali, które może być

zmienione, stosownie do potrzeby, należy clić według poz. 1002 p. 4 lit. odp. taryfy celnej, jako tam wymienione.

Z dniem ogłoszenia niniejszego okólnika sprzeczne z nim wyjaśnienia tracą moc obowiązującą.

Dyrektor Departamentu:
(—) *St. Fr. Królikowski.*

489.

OKÓLNIK T. 90 MINISTERSTWA SKARBU

z dnia 28 maja 1936 r.

L. D. IV. 11959/2/36

w sprawie wyjaśnień do taryfy celnej przywozowej (dotyczy stosowania poz. 760, 1197 i 1246 taryfy celnej).

Do
wszystkich Dyrekcyj Ceł, Urzędów Celnych i Inspektoratu Ceł w Gdańsku.

Na podstawie art. 13 ust. 4 prawa celnego (Dz. U. R. P. Nr. 84, poz. 610 z 1933 r.) Ministerstwo Skarbu wyjaśnia, co następuje:

1. Szalówki pod tynki, wykonane z cienkich listewek lub prętów-nieobrobionych, ułożonych równolegle i połączonych ze sobą drutem w ten sposób, że tworzą rodzaj luźnej plecionki, podlegają cłu narówni z wyrobami ciesielskiemi surowemi według poz. 760 p. 1 taryfy celnej.

2. Drewniane laski i kije do parasoli ze śladami opalania na rączkach, która to czynność jest konieczną przy wyginaniu rączek, o ile nie posiadają innych ozdób, winny być clone według poz. 1197 p. 1 taryfy celnej.

Natomiast takie laski i kije do parasoli, które posiadają wypalane desenie bądź na całym kiju, bądź tylko na rączce, należy traktować jako laski i kije do parasoli z ozdobami i clić według poz. 1197 p. 3 taryfy celnej.

3. Bilardy wszelkich typów i systemów, stanowiące gry towarzyskie, podlegają cłu według poz. 1246 tar. cel., przewidującej wszelkie gry i zabawy towarzyskie.

Z dniem ogłoszenia niniejszego okólnika sprzeczne z nim wyjaśnienia tracą moc obowiązującą.

Dyrektor Departamentu:
(—) *St. Fr. Królikowski.*

490.

OKÓLNIK T. 91 MINISTERSTWA SKARBU

z dnia 28 maja 1936 r.

L. D. IV. 11601/2/36

w sprawie wyjaśnień do taryfy celnej przywozowej (dotyczy clenia instalacji kominowej, poz. 1083, 1036 taryfy celnej).

Do
wszystkich Dyrekcyj Ceł, Urzędów Celnych i Inspektoratu Ceł w Gdańsku.

Na podstawie art. 13 ust. 4 prawa celnego (Dz. U. R. P. Nr. 84, poz. 610 z 1933 r.) Ministerstwo Skarbu wyjaśnia, co następuje:

1) Przybory do regulowania przeciągu w przewodach kominowych, składające się z rodzaju ruchomej zasłony, osadzonej w ramie, podlegają ocleniu według materjału, z którego są wykonane i stopnia obróbki.

2) Aparaty do odpowietrzania kondensatorów i innych podobnych zbiorników, podlegają ocleniu według poz. 1083 p. odpow. taryfy celnej, jako aparaty osobno niewymienione.

3) Odwadniacze, wymienione w poz. 1036 taryfy celnej są to specjalne przyrządy do oddzielania wody od pary w różnego rodzaju przewodach parowych.

Z dniem ogłoszenia niniejszego okólnika sprzeczne z nim wyjaśnienia tracą moc obowiązującą.

Dyrektor Departamentu:
(—) *St. Fr. Królikowski.*

491.

OKÓLNIK T. 92 MINISTERSTWA SKARBU

z dnia 28 maja 1936 r.

L. D. IV. 12453/2/36

w sprawie wyjaśnień do taryfy celnej przywozowej (dotyczy poz. poz. 453 p. 2, 437 i 200 p. 6).

Do
wszystkich Dyrekcyj Ceł, Urzędów Celnych i Inspektoratu Ceł w Gdańsku.

Na podstawie art. 13 ust. 4 prawa celnego (Dz. U. R. P. Nr. 84, poz. 610 z 1933 r.) Ministerstwo Skarbu wyjaśnia, co następuje:

1) Kremy mydlane, również z dodatkiem substancyj wypełniających, zaperfumowane, w których główną składową część stanowi mydło, podlegają ocleniu według poz. 453 p. 2 taryfy celnej, narówni z mydłami toaletowemi płynnemi. Natomiast kremy perfumowane, składają-

ce się z wazeliny lub innych produktów o charakterze tłustym, tłuszczy niezmydlonych obok małej ilości zmydlonych oraz innych substancyj wypełniających (talk, skrobia i t. p.), których to kremów cechą charakterystyczną jest niewytwarzanie piany mydlanej, należy clić według poz. 437 taryfy celnej jako kremy kosmetyczne.

2) Oleje do smarowania zegarków lub innych precyzyjnych aparatów, pod nazwą „Huile Moebius pour horlogerie", składający się z 56% białego oleju mineralnego i 44% oczyszczonego oleju kostnego (kopytkowego), podlega ocleniu, na podstawie art. 4 p. 1 lit. a rozporządzenia o ustanowieniu taryfy celnej (Dz. U. R. P. Nr. 85, poz. 732 z 1932 r.), według poz. 200 p. 6 taryfy celnej jako olej smarowy zmieszany z olejem zwierzęcym.

Z dniem ogłoszenia niniejszego okólnika sprzeczne z nim wyjaśnienia tracą moc obowiązującą.

Dyrektor Departamentu:
(—) *St. Fr. Królikowski.*

492.

OKÓLNIK T. 93 MINISTERSTWA SKARBU

z dnia 28 maja 1936 r.

L. D. IV. 12500/2/36

w sprawie wyjaśnień do taryfy celnej przywozowej (dotyczy poz. 1136, 1139, 1086 p. 3, 951 p. 3 tar. celn.).

Do

wszystkich Dyrekcyj Ceł, Urzędów Celnych i Inspektoratu Ceł w Gdańsku.

Na podstawie art. 13 ust. 4 prawa celnego (Dz. U. R. P. Nr. 84, poz. 610 z 1933 r.) Ministerstwo Skarbu wyjaśnia, co następuje:

1) Samochody osobowe niekompletne, posiadające zamiast zwykłej ramy podwoziowej, specjalne ramy, które są jednocześnie szkieletem karoserji — wszystko nie obite blachą, bez wykończenia tapicerskiego i t. p., należy przydzielać do poz. 1136 p. 1 lit. odpow. względnie poz. 1139 taryfy celnej, traktując je jako samochody.

2) Drewniane listwy z żelaznemi sztyftami, które służą do rozczesywania lnu i konopi, podlegają ocleniu według poz. 1086 p. 3 taryfy celnej, jako drewniane części maszyn osobno niewymienione; oddzielnie nadchodzące sztyfty należy clić według poz. 951 p. 3 lit. odp. taryfy celnej, jako sztyfty żelazne osobno niewymienione.

Z dniem ogłoszenia niniejszego okólnika sprzeczne z nim wyjaśnienia tracą moc obowiązującą.

Dyrektor Departamentu:
(—) *St. Fr. Królikowski.*

493.

OKÓLNIK MINISTERSTWA SKARBU

z dnia 29 maja 1936 r.

L. D. IV. 12707/3/36

w sprawie błędu drukarskiego w liście zniżek celnych dla Z. S. R. R.

Do

wszystkich Dyrekcyj Ceł, Urzędów Celnych oraz Inspektoratu Ceł w Gdańsku.

W liście zniżek celnych dla Z. S. R. R., ogłoszonej w Nr. 21 Dzien. Ustaw R. P. pod poz. 171 z 1936 r. (vide okólnik L. D. IV. 7348/3/36 z dnia 27 marca 1936—Dz. Urzęd. M. S. Nr. 8, poz. 266), przy pozycji 57 polskiej taryfy celnej, wskutek wadliwości druku, nie podane są znaki „ ", które miały wskazywać, że do winogron świeżych w opakowaniu powyżej 5 kg, przywożonych w okresie od 1 sierpnia do 31 sierpnia (poz. 57 p. 1 lit. „a" t. c.) i od 1 września do 30 listopada (poz. 57 p. 1 lit. „b" t. c.), stosuje się cło konwencyjne,—analogicznie, jak i do wymienionych w tejże liście jabłek świeżych (poz. 53 t. c.).

W związku z powyższem Ministerstwo Skarbu wyjaśnia, że przez cały czas trwania porozumienia celnego polsko-sowieckiego, z dnia 3 marca b. r. do wymienionych wyżej winogron pochodzenia sowieckiego należy stosować, w okresach podanych w tem porozumieniu, cło konwencyjne.

Dyrektor Departamentu:
(—) *St. Fr. Królikowski.*

494.

OKÓLNIK MINISTERSTWA SKARBU

z dnia 31 maja 1936 r.

L. D. IV. 12696/1/36

w sprawie korespondencji z Urzędem Celnym w Gdyni.

Do

wszystkich Dyrekcyj Ceł, Urzędów Celnych i Inspektoratu Ceł w Gdańsku.

Ministerstwo Skarbu poleca, aby w korespondencji kierowanej do Urzędu Celnego w Gdyni (np. zwrot dokumentów przekazowych i innych), podawano nazwę tego oddziału Urzędu Celnego w Gdyni, którego sprawa dotyczy.

Dyrektor Departamentu:
(—) *St. Fr. Królikowski.*

495.

OKÓLNIK MINISTERSTWA SKARBU

z dnia 2 czerwca 1936 r.

L. D. IV. 13765/3/36

w sprawie numeracji kart formularza zaświadczenia walutowego.

Do
Dyrekcyj Ceł w Warszawie, Poznaniu, Mysłowicach, we Lwowie, wszystkich podległych tym Dyrekcjom Urzędów Celnych oraz do Izby Skarbowej w Grudziądzu.

Nawiązując do Instrukcji Ministerstwa Skarbu z dnia 15 maja b. r. L. D. IV. 11438/3/36 w sprawie postępowania z zaświadczeniami walutowemi (Dz. Urz. Min. Sk. Nr. 13, poz. 426), Ministerstwo Skarbu wyjaśnia dodatkowo, że wydrukowane formularze zaświadczenia walutowego zostały oznaczone w następujący sposób: właściwe zaświadczenie — cyfrą II, zamiast cyfrą I, kopja zaś tego zaświadczenia — cyfrą III, zamiast cyfrą II.

Dyrektor Departamentu:
(—) *St. Fr. Królikowski.*

496.

OKÓLNIK MINISTERSTWA SKARBU

z dnia 3 czerwca 1936 r.

L. D. IV. 8508/3/36

w sprawie wzoru świadectw pochodzenia.

Do
wszystkich Dyrekcyj Ceł, Urzędów Celnych oraz Inspektoratu Ceł w Gdańsku.

Ministerstwo Skarbu, wobec zachodzących wątpliwości, wyjaśnia, iż przepisy okólnika L. D. IV. 16979/3/35 z dnia 28 maja 1935 r. w sprawie stwierdzania pochodzenia i przychodzenia towarów przy odprawie celnej (Dz. Urz. Min. Sk. Nr. 15, poz. 361) nie wymagają, aby świadectwa pochodzenia były wystawiane na ściśle określonych formularzach, ani też nie ustalają wzoru świadectw pochodzenia.

W myśl przepisów powołanego okólnika od świadectwa pochodzenia wymaga się:

1) aby świadectwo było wystawione przez uprawnioną władzę, wzgl. instytucję i wizowane przez urząd konsularny tam, gdzie wiza taka jest wymagana,

2) aby zawierało dane, wymienione w § 4 okólnika. Natomiast forma, w jakiej świadectwo pochodzenia jest wystawione, jest bez znaczenia, chyba że dla pewnych towarów (jak np. dla win ciężkich hiszpańskich) ustalono specjalny wzór, zawierający, oprócz danych wymienionych w § 4 powołanego okólnika, nadto dane wymagane dla tego rodzaju towaru (np. prawo do nazwy regjonalnej).

Nie należy zatem kwestjonować świadectw pochodzenia, wystawionych przez zagraniczne urzędy celne, jeżeli świadectwa te zawierają wymagane dane, lecz co do formy nie odpowiadają wzorom świadectw pochodzenia, ustalonych dla poszczególnych państw (jak np. dla Czechosłowacji — okólnikiem L. D. IV. 31328/3/32 z dnia 30 listopada 1932 r. Dz. Urz. Min. Sk. Nr. 35, poz. 553).

Dyrektor Departamentu:
(—) *St. Fr. Królikowski.*

497.

OKÓLNIK MINISTERSTWA SKARBU

z dnia 8 czerwca 1936 r.

L. D. IV. 13856/3/36

w sprawie zaświadczeń walutowych dotyczących towarów odprawianych do wywozu w wewnętrznych urzędach celnych.

Do
Dyrekcji Ceł w Warszawie
w Poznaniu
w Mysłowicach
we Lwowie
wszystkich podległych tym Dyrekcjom Urzędów Celnych oraz Izby Skarbowej w Grudziądzu.

Na zapytanie jednej z Dyrekcyj Ceł Ministerstwo Skarbu wyjaśnia, że przy odprawie wywozowej towarów, dokonywanej w **wewnętrznym** urzędzie celnym, strona **obowiązana** jest złożyć zaświadczenie walutowe w **tym** urzędzie przy zgłoszeniu towaru do odprawy. Po dokonaniu odprawy wewnętrzny urząd celny postępuje z zaświadczeniem w myśl przepisu zawartego w § 7 Instrukcji Ministerstwa Skarbu z dnia 15 maja 1936 r. L. D. IV. 11438/3/36 (Dz. Urz. Min. Skarbu Nr. 13, poz. 426).

Graniczny urząd celny, do którego przekazano odprawiony towar z wewnętrznego urzędu celnego celem wywozu zagranicę względnie placówka Kontroli Skarbowej, nie ma obowiązku badania, czy zaświadczenie walutowe było w

wewnętrznym urzędzie celnym złożone przy odprawie. Paragraf 9 Instrukcji z dnia 15 maja 1936 r. o przeprowadzaniu kontroli przez placówki graniczne Kontroli Skarbowej nie dotyczy towarów odprawionych do wywozu w wewnętrznych urzędach celnych.

Dyrektor Departamentu:
(—) *St. Fr. Królikowski.*

498.

OKÓLNIK MINISTERSTWA SKARBU

z dnia 8 czerwca 1936 r.

L. D. IV. 13927/3/36

w sprawie zwolnienia pewnych towarów od pozwoleń przywozowych Ministerstwa Przemysłu i Handlu.

Do

wszystkich Dyrekcyj Ceł, Urzędów Celnych oraz Inspektoratu Ceł w Gdańsku.

Ministerstwo Skarbu komunikuje, że Ministerstwo Przemysłu i Handlu wydało ogólne pozwolenie na przywóz:

Nazwa towaru	Pozycja t. c. przywoz.
1) kultur bakteryjnych .	391 p. 2
2) książek nadchodzących pod adresem instytucyj państwowych i samorządu terytorjalnego	z 836
3) książeczek czekowych banków zagranicznych	uwaga do p. 3 poz. 845
4) biletów kolejowych zagranicznych oraz biletów dla komunikacji z zagranicą . . .	845 p. 4 lit. a)
5) rozkładów jazdy dla wszelkiej komunikacji, za wyjątkiem w granicach polskiego obszaru celnego . . .	845 p. 5 lit. b)
6) znaczków pocztowych dla celów filatelistycznych	847

W związku z tem przy odprawie celnej wyżej wymienionych towarów nie należy żądać pozwoleń na przywóz z tytułu rozporządzenia Rady Ministrów w sprawie zakazu przywozu.

Dyrektor Departamentu:
(—) *St. Fr. Królikowski.*

499.

OKÓLNIK MINISTERSTWA SKARBU

z dnia 28 maja 1936 r.

L. D. V. 6119/1/36

w sprawie interpretacji art. 26 ustawy o Funduszu Pracy.

Do

wszystkich Izb Skarbowych, Urzędu Wojewódzkiego Śląskiego (Wydział Skarbowy) oraz wszystkich Urzędów Skarbowych.

Na zapytanie jednej z izb skarbowych w sprawie wątpliwości powstałych przy stosowaniu postanowień art. 26 ustawy o Funduszu Pracy (Dz. U. R. P. Nr. 22 z 1933 r. poz. 163) Ministerstwo Skarbu wyjaśnia, że warunkiem powstania obowiązku uiszczenia opłaty, przewidzianej tym artykułem, jest okoliczność, pobierania czynszu dzierżawnego za najem lokalu. Osoba właściciela lokalu, choćby nim było Państwo, nie ma żadnego znaczenia. Jeżeli więc lokale mieszczące się w gmachach państwowych, na terenach koszar wojskowych, w gmachach więzień, w domach Funduszu Kwaterunku Wojskowego i t. p. są odnajmowane odpłatnie — podlegają one opłatom z art. 26 na rzecz Funduszu Pracy.

Dyrektor Departamentu:
(—) *Dr. J. Lubowicki.*

500.

OKÓLNIKI KOMISJI DEWIZOWEJ.

OKÓLNIK Nr. 14

z dnia 30 maja 1936 r.

w sprawie przekazywania zagranicę należności za towary sprowadzane do Polski.

W związku ze składanemi przez importerów wnioskami o przydział zagranicznych środków płatniczych na uregulowanie należności za towary, sprowadzone do Polski, Komisja Dewizowa podaje do wiadomości i zastosowania następujące zarządzenia:

I.

Odnośnie do towarów sprowadzonych do 27 5 1936 r.

Do wniosku o zezwolenie na przekazanie zagranicę należności za towary, sprowadzone do Polski **do 27/5 1936 r.** włącznie, importer winien dołączyć — oprócz innych dokumentów — **także kwit celny.** Przedstawienie w tych wypadkach pozwolenia przywozu nie jest konieczne.

Dzień sprowadzenia towarów do Polski ustala się na podstawie daty:

a) kwitu celnego, przy towarach sprowadzanych z zagranicy,

b) listów przewozowych i konosamentów rzecznych, przy towarach sprowadzanych z W. M. Gdańska (data wejścia na polską stację graniczną).

II.

Odnośnie do towarów sprowadzanych po 27/5 1936 r.

Do wniosków składanych o zezwolenie na przekazanie zagranicę należności z tytułu sprowadzanych towarów do Polski **po dn. 27/5 1936 r.** (którą to datę ustala się analogicznie jak w ust. I), winien importer dołączyć wraz z innemi dokumentami specjalną **kopję pozwolenia przywozu**, wydaną przez Ministerstwo Przemysłu i Handlu z nadrukiem „Kopja pozwolenia przywozu dla banku dewizowego". Przy przesyłaniu wniosku do Komisji Dewizowej (patrz ust. III) należy kopję tę dołączyć do wniosku, inne natomiast dokumenty jak faktury, kwity celne i t. p. zatrzymuje u siebie bank dewizowy, przesyłający wniosek.

Komisja Dewizowa po rozpatrzeniu wniosku i umieszczeniu na nim swej decyzji, zwróci go wraz z pozwoleniem przywozu bankowi dewizowemu.

W razie pozytywnej decyzji zatrzymuje bank dewizowy u siebie pozwolenie przywozu, jeżeli zostało ono całkowicie wykorzystane; jeżeli zaś zostało ono wykorzystane tylko częściowo, zwraca je importerowi po zaznaczeniu na niem ilości przywiezionych towarów i przydzielonej na ten cel dewizy.

Bank dewizowy może dokonać przekazania przydzielonych dewiz na pokrycie całości lub części należności dopiero po przedstawieniu przez wnioskodawcę kwitu celnego lub (przy przywozie towarów z W. M. Gdańska) dokumentów przewozowych.

Wcześniejsze przekazanie zagranicę części lub całości należności może nastąpić przed przedstawieniem przez eksportera kwitu celnego tylko w tych wyjątkowych wypadkach, kiedy—według dotychczasowych zwyczajów, obowiązujących w danej branży — tranzakcja może być zawarta dopiero po uprzedniem przekazaniu zaliczki. Wypadki te powinny być należycie uzasadnione, a wniosek o przekazanie zaliczki przewyższającej kwotę zł 1.000.— winien być przesłany do decyzji Komisji Dewizowej (stos. do Ok. Nr. 5 z 1/5.36).

W razie uzyskania zezwolenia na przekazanie należności zagranicę przed przedstawieniem kwitu celnego, importer jest obowiązany złożyć bankowi dewizowemu zobowiązanie dostarczenia kwitu celnego:

w ciągu 6 tygodni od daty uskutecznienia przekazu, jeśli towar sprowadzany jest z krajów europejskich,

w ciągu 3 miesięcy od daty uskutecznienia przekazu, jeśli towar sprowadzany jest z krajów pozaeuropejskich.

Banki dewizowe obowiązane są zawiadamiać — najpóźniej w ciągu 7 dni po upływie powyższych terminów—Komisję Dewizową o niedotrzymaniu przez importera zobowiązania dostarczenia kwitu celnego w terminie.

Pozwolenia przywozu nie są wymagane w następujących wypadkach:

1) gdy sprowadzone towary zwolnione są od cła na podstawie art. 22 rozp. Prezydenta R. P. z 27/10. 1933 r. o prawie celnem (Dz. U. R. P. Nr. 84, poz. 610), w tym przypadku zamiast pozwolenia przywozu do wniosku o zezwolenie przekazania należności zagranicę należy dołączyć kopję zaświadczenia Ministerstwa Skarbu, Dyrekcji Ceł lub Urzędu Celnego, stwierdzającego zwolnienie od należności celnej,

2) gdy do sprowadzanych towarów mają zastosowanie ulgi celne lub zwolnienia od cła, przewidziane w rozporządzeniach, wydanych na podstawie art. 23 ust. 1-a prawa celnego (Dz. U. R. P. Nr. 84, poz. 610 z 1933 r.), uzależnione — w myśl tych rozporządzeń — od pozwoleń Ministra Skarbu; w tym przypadku do wniosku o zezwolenie na przekazanie należności zagranicę dołączyć należy kopję zaświadczenia Ministra Skarbu, Dyrekcji Ceł lub Urzędu Celnego, stwierdzającego przyznanie ulgi celnej lub całkowite zwolnienie od cła,

3) gdy sprowadzane są towary w obrocie uszlachetniającym, czynnym lub biernym; do wniosków o zezwolenie na przekazanie należności zagranicę należy — w tym przypadku — dołączyć pismo Ministerstwa Skarbu, zezwalające na obrót uszlachetniający.

III.

Wnioski o przydział dewiz na pokrycie — z tytułu importu towarów — zobowiązań, przewyższających kwotę zł 5.000.— oraz wnioski o przekazanie za towary zaliczek, przekraczających kwotę zł 1.000.—, należy przesyłać do decyzji Komisji Dewizowej.

Banki dewizowe (Oddziały Banku Polskiego) będą załatwiały **we własnym zakresie** wszystkie wnioski, składane przez importerów po uzasadnieniu ich dokumentami, przewidzianemi w ust. I i II, tylko wtedy gdy łączna suma zobowiązań z tytułu sprowadzenia danego towaru nie przekracza kwoty zł 5.000.— oraz, gdy ilość towaru, wymieniona w odnośnym kwicie celnym równie nie przekracza równowartości zł 5.000.—.

Banki dewizowe winny czuwać nad tem, by przekazy do zł 5.000.—, mające służyć na spłatę drobnych tranzakcyj, nie służyły na częściowe (ratalne) pokrywanie większych faktur i w tych wypadkach, kiedy nasuwają się im wątpliwości, winny wnioski wraz z swoją opinją przesyłać Komisji Dewizowej do rozpatrzenia.

Komisja Dewizowa podkreśla, iż składane wnioski winny być wypełniane szczegółowo

i czytelnie; na wnioskach zaś towarowych należy podawać kraj pochodzenia importowanych towarów.

Komisja Dewizowa.

Uwaga: Okólnik Komisji Dewizowej Nr. 13 został przesłany tylko do zainteresowanych instytucyj.

OKÓLNIK Nr. 15

z dnia 30 maja 1936 r.

w sprawie skupu złota, pieniędzy i czeków zagranicznych.

Komisja Dewizowa podaje do wiadomości następujące zarządzenia:

I.

Upoważnia się instytucje zorganizowanego kredytu:

1. Komunalne Kasy Oszczędności;
2. Spółdzielnie kredytowe, zrzeszone w Związkach Rewizyjnych do przyjmowania do inkasa dokumentów wystawionych zagranicą, opiewających na walutę zagraniczną i płatnych zagranicą, z obowiązkiem inkasowania ich jedynie za pośrednictwem Banku Polskiego.

II.

Upoważnia się agentów dewizowych do dokonywania skupu czeków zagranicznych z obowiązkiem odsprzedaży nabytych Bankowi Polskiemu.

III.

Przedłuża się — do odwołania — moc obowiązującą zarządzenia, na podstawie którego zostały upoważnione instytucje kredytowe, prowadzące agendy Zastępstw Banku Polskiego, do dokonywania na rachunek Banku Polskiego skupu złota, pieniędzy i czeków zagranicznych.

Komisja Dewizowa.

DZIAŁ NIEURZĘDOWY.

Z MINISTERSTWA SKARBU.

Komunikat

w sprawie sprostowania okólników: z dnia 25 maja 1936 r. L. D. V. 6504/1/36, z dnia 26 maja 1936 r. L. D. IV. 11167/2/36 i z dnia 27 maja 1936 r. L. D. IV. 13304/3/36.

(Dz. Urz. Min. Skarbu Nr. 14, poz. 470, 463 i 467).

Ministerstwo Skarbu podaje do wiadomości, iż: w okólniku z dnia 25 maja 1936 r. L. D. V. 6504/1/36 (Dz. Urz. Min. Skarbu Nr. 14, poz. 470) w ustępie drugim po wyrazach „tylko w wypadku" opuszczone zostało zdanie: „gdy zobowiązany nie przyjmuje zajętego inwentarza pod dozór lub"; w okólniku z dnia 26 maja 1936 r. L. D. IV. 11167/2/36 (Dz. Urz. Min. Skarbu Nr. 14, poz. 463) w ustępie trzecim zamiast „Książki" winno być „Krążki", a w ustępie czwartym wiersz ósmy zamiast „proszu" winno być „proszku" oraz że w okólniku z dnia 27 maja 1936 r. L. D. IV. 13304/3/36 (Dz. Urz. Min. Skarbu Nr. 14, poz. 467) w wierszu 6 punktu b) zamiast „830" winno być „840".

Komunikat

w sprawie przeniesienia biur Inspektoratu Ceł w Gdańsku.

Ministerstwo Skarbu podaje do wiadomości, że z dniem 30 maja b. r. Inspektorat Ceł w Gdańsku przeniósł swoje biura z Opitzstrasse 2 do budynku Dyrekcji P. K. P. w Gdańsku, Am Olivaer Tor 2—4.

Numery telefonów Inspektoratu Ceł: 2-74-97 i 2-74-98.

Komunikat

w sprawie zniesienia Ekspozytury 2 Urzędu Skarbowego w Bohorodczanach.

Ministerstwo Skarbu komunikuje, iż z dniem 12 maja 1936 r. zniesiono istniejącą w Bohorodczanach Ekspozyturę 2 Urzędu Skarbowego w Stanisławowie, a jej agendy przekazano w części dotyczącej powiatu nadwórniańskiego — Urzędowi Skarbowemu w Nadwórnej, w części dotyczącej powiatu stanisławowskiego—2 Urzędowi Skarbowemu w Stanisławowie.

Komunikat

w sprawie płatności podatków w m. czerwcu 1936 r.

W czerwcu płatne są podatki następujące:

1) do 25 czerwca — zaliczka miesięczna na podatek przemysłowy od obrotu za rok 1936, w wysokości podatku przypadającego od obrotu osiągniętego w maju, przez wszystkie przedsiębiorstwa obowiązane do publicznego ogłaszania sprawozdań o swych operacjach lub do składania sprawozdań do zatwierdzenia — a z innych przedsiębiorstw, przez przedsiębiorstwa handlowe I i II kategorji oraz przemysłowe I—V kategorji, prowadzące prawidłowe księgi handlowe;

2) do 15 czerwca — I rata zryczałtowanego podatku przemysłowego od obrotu za rok 1936 przez drobne przedsiębiorstwa;

3) do 15 czerwca — zaliczka kwartalna (za I kwartał) na podatek przemysłowy od obrotu za rok 1936 przez przedsiębiorstwa pozostałe;

4) do 30 czerwca — I rata (półroczna) podatku od nieruchomości za rok 1936;

5) do 1 czerwca — przedpłata na podatek dochodowy na rok 1936 przez osoby prawne;

6) do 7 czerwca — podatek dochodowy od uposażeń służbowych, emerytur i wynagrodzeń za najemną pracę, wypłaconych przez służbodawcę w maju 1936.

7) do 5 czerwca — podatek od energji elektrycznej, pobrany przez sprzedawcę energji elektrycznej w czasie od 16 — 31 maja b. r., do 20 czerwca — tenże podatek, pobrany przez sprzedawcę energji elektrycznej w ciągu pierwszych 15 dni czerwca 1936 r.

Ponadto płatne są w czerwcu zaległości odroczone lub rozłożone na raty z terminem płatności w tym miesiącu oraz podatki, na które płatnicy otrzymali nakazy płatnicze z terminem płatności również w tym miesiącu.

Komunikat

w sprawie zmiany godzin urzędowania w urzędach celnych w okręgu administracyjnym Dyrekcji Ceł w Poznaniu.

Ministerstwo Skarbu podaje do wiadomości zmiany godzin urzędowania, ustalone w załączniku do rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 27 listopada 1934 r. (Monitor Polski Nr. 278, poz. 385), w następujących urzędach celnych w okręgu administracyjnym Dyrekcji Ceł w Poznaniu.

Urząd Celny w Chełście: w porze letniej w dni powszednie od godz. 8 — 11 i 14 — 17, w porze zimowej w dni powszednie od godz. 8 — 11 i 14 — 16. Godziny urzędowania w niedziele i święta oraz dla ruchu gospodarczego pozostają bez zmian.

Urząd Celny w Czarnkowie: przez cały rok w niedziele i święta od godz. 8.30—9.30 i 13—14. Godziny urzędowania w dni powszednie oraz dla ruchu gospodarczego pozostają bez zmian.

Urząd Celny w Wojsku: w porze letniej w dni powszednie od godz. 6—12 i 14.30—17, w niedziele i święta od godz. 8—10 i 13—15.

Godziny urzędowania w porze zimowej pozostają bez zmian.

Posterunek Celny Zbąszyń — Rogatka: w porze letniej w dni powszednie od godz. 7—11 i 16—19, w niedziele i święta od godz. 9 — 11 i 16—18. Godziny urzędowania w porze zimowej pozostają bez zmian.

Komunikat

o sprostowaniu błędu w okólniku z dnia 20 stycznia 1936 r. L. D. V. 30140/3/36.

W okólniku Ministerstwa Skarbu z dnia 20 stycznia 1936 r. L. D. V. 30140/3/36 w sprawie darowania skutków przekroczenia terminu z § 101 rozp. wyk. do Ordynacji Podatkowej, ogłoszonym pod poz. 97 w Nr. 3 Dziennika Urzędowego Ministerstwa Skarbu, w ustępie ostatnim zamiast wyrazu „unormowanie" winno być „umorzenie".

WYCIĄG Z CEDUŁY URZĘDOWEJ

GIEŁDY PIENIĘŻNEJ W WARSZAWIE

Nr 127

dnia 8 czerwca 1936 roku.

WALUTY	Za	Sprzedaż (Złotych)	Kupno (Złotych)
a) BILETY BANKOWE			
Belgi belgijskie	100 Blg	90,08	89,65
Dinary jugosłow. . . .	100 Din.	—	—
Dolary Stanów Zjedn. .	1 Dol.	5,32	5,29
Dolary kanadyjskie . .	1 Dol.	5,30	5,26
Floreny holenderskie . .	100 Fl.	360,02	358,30
Franki francuskie . . .	100 Fr.	35,08	34,92
Franki szwajcarskie . .	100 Fr.	172,34	171,50
Funty angielskie . . .	1 Ł.	26,58	26,42
Funty tureckie	1 Ł.	—	—
Guldeny gdańskie . . .	100 Gld.	100,20	99,80
Korony czecho - słow. .	100 K.	19,50	19,25
Korony duńskie	100 K.	118,79	118,00
Korony estońskie . . .	100 K.	—	—
Korony norweskie . . .	100 K.	133,63	132,65
Korony szwedzkie . . .	100 K.	137,23	136,25
Leje rumuńskie	100 Lei	—	—
Lewy bułgarskie . . .	100 Lew.	—	—
Liry włoskie	100 Lir.	35,00	33,00
Łaty łotewskie	100 Łat.	—	—
Marki fińskie	100 Mk.	11,74	11,55
Marki niemieckie . . .	100 Mk.	138,00	135,00
Pengö węgierskie . . .	100 Png.	—	—
Pesety hiszpańskie . .	100 Pes.	63,50	62,00
Szylingi austrjackie . .	100 Szyl.	99,00	98,00

WALUTY	Za	Tranzakcje (Złotych)	Sprzedaż (Złotych)	Kupno (Złotych)
b) CZEKI I WYPŁATY				
Amsterdam . . .	100 Fl.	359,30	360,02	358,58
Belgrad	100 Din.	—	—	—
Berlin	100 Mk.	213,45	213,98	212,92
Bruksela	100 Blg.	89,90	90,08	89,72
Budapeszt . . .	100 Png.	—	—	—
Bukareszt	100 Lei	—	—	—
Gdańsk . . .	100 Gld.	—	100,20	99,80
Helsinki	100 Mk.	—	11,74	11,68
Konstantynopol . .	1 Ł.	—	—	—
Kopenhaga . . .	100 K.	118,50	118,79	118,21
Londyn	1 Ł.	26,51	26,58	26,44
Madryt	100 Pes.	—	72,70	72,40
Medjolan	100 Lir.	—	42,10	41,80
Montreal	1 Dol.	—	5,30$^{1}/_{2}$	5,28
Nowy Jork . . .	1 Dol.	5,31$^{3}/_{8}$	5,32$^{5}/_{8}$	5,30$^{1}/_{8}$
Nowy Jork telegr.	1 Dol.	5,31$^{1}/_{2}$	5,32$^{3}/_{4}$	5,30$^{1}/_{4}$
Oslo	100 K.	133,30	133,63	132,97
Paryż	100 Fr.	35,01	35,08	34,94
Praga	100 K.	21,98	22,02	21,94
Ryga	100 Łat.	—	—	—
Sofja	100 Lew.	—	—	—
Sztokholm . . .	100 K.	136,90	137,23	136,57
Tallin	100 K.	—	—	—
Wiedeń	100 Szyl	—	100,00	99,60
Zurych	100 Fr.	172,00	172,34	171,66
c) MONETY				
2. Srebro.				
Marki niemieckie .	100 Mk.	—	159,00	154,00

Kurs urzędowy 1 grama czystego złota = 5,9244 Zł.